

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 01 noiembrie 2019 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpatei

*Julcovschi Eugenia XXXX, născută la
XXXXX, originară din s. XXXXX, r-nul XXXXX, locuitoare a
s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățeană a R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 13.10.2017 - 01.11.2019,
instanța de apel: 22.01.2020 - 25.02.2020,
instanța de recurs: 19.06.2020 - 19.08.2020.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 02 noiembrie 2017, Julcovschi Eugenia a fost condamnată în baza art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal la 7 ani 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de organizarea plecării peste hotare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femeii, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu din 29.09.2014 până la 03.10.2014, și din 13.10.2014 până la 10.03.2015.

Acțiunile civile înaintate de XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. Instanța de fond a constatat că, în perioada de timp aprilie - decembrie 2013, inculpata Julcovschi E., aflându-se în or. Moskva, Federația Rusă, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul exploatării prin muncă forțată a mai multor cetățenii ai R. Moldova, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un loc de muncă bine plătit în domeniul

construcțiilor în or. Moskva, Federația Rusă, prin intermediul diferitor persoane nestabilite i-a recrutat pe cetățenii ai R. Moldova: XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX și alți cetățeni ai R. Moldova.

Ulterior, Julcovschi E., continuând intenția sa în vederea atingerii scopului exploatarei prin muncă a mai multor persoane, obținând prin înșelăciune consimțământul cet. XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX de a fi angajați în câmpul muncii în domeniul construcțiilor cu un salariu bine plătit, atât personal în cadrul unor discuții telefonice, cât și prin intermediul diferitor persoane nestabilite, le-a solicitat acestora să se prezinte la blocul locativ aflat în construcție, situat pe str. Perovskaia, 66/4, or. Moskva, Federația Rusă, în interiorul căruia urmau a fi efectuate diferite lucrări de construcție.

Aflându-se la locul de destinație, la blocul locativ aflat în construcție, situat pe str. Perovskaia, 66/4 din or. Moskva, Federația Rusă, Julcovschi E., acționând întru realizarea intențiilor sale infracționale împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, i-a asigurat pe XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX și alți cetățeni ai R. Moldova, că vor fi bine remunerați pentru lucrările de construcție efectuate.

În continuare, Julcovschi E., acționând întru atingerea scopului infracțional, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimelor XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, manifestată prin aflarea pe teritoriul altui stat fără surse financiare și mijloace necesare pentru existență, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea achitării salariilor pentru lucrările efectuate, fără a respecta prevederile legale de angajare a persoanelor în câmpul muncii, i-a supus pe ultimii exploatarei prin muncă forțată, solicitându-le de a efectua contrar voinței lor diferite lucrări de reparație în interiorul blocului locativ aflat în construcție, situat pe str. Perovskaia, 66/4 din or. Moskva, Federația Rusă, fără a fi remunerați pentru munca prestată conform înțelegerii prealabile.

Instanța a reținut că, inculpata nu și-a recunoscut vinovăția și a declarat că, în anul 2011, a lucrat în Federația Rusă, în calitate de master. În anul 2012 a finisat obiectul și apoi lucra unde era de lucru. În luna aprilie 2013 a fost chemată la u obiect și a plecat în or. Moskva, str. Perovskaia 66. Au început să vină oameni la lucru. Bîcovschi S., care era cetățean rus, lua fiecare lucrător în parte, le arăta obiectul, le explica ce trebuie să facă, le spunea prețurile și nu obliga pe nimeni să rămână la lucru, dacă îi convenea rămâna și lucra. Părțile vătămate considerau că Julcovschi E. este șef de firmă, însă de fapt ea elibera cheile apartamentelor și răspundea de depozit. Sumele de bani solicitate de părțile vătămate nu sunt reale, deoarece este imposibil în așa perioadă să obții așa sume de bani.. Din cauza lor nu a primit nimeni banii, deoarece nu au finisat lucrările. Aceasta a lucrat legal, iar toate înțelegerile au fost verbale. Pe lângă părțile vătămate din prezenta cauza penală, au mai lucrat și alte persoane de alte naționalități, inclusiv moldoveni. În total erau 50 de persoane din R. Moldova. Ea nu s-a adresat la poliție pe motiv că nu au primit salariile, deoarece nu lucrau legal. Nu au primit timp de 6 luni, banii pentru lucru efectuat. Pe cineva personal, dintre părțile vătămate, nu le-a chemat să lucreze în acel bloc. Condițiile de munca și salariu le-a discutat cu Bîcovschi S. Nu cunoaște de ce Bîcovschi S. a plecat de la obiect, probabil a văzut că sunt probleme cu banii și nu se finisau lucrările.

Ea acorda lucrătorilor, doar sume mici de bani. Nu s-a dat lucrul în primire deoarece, nu a fost finisat.

Totodată, vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, este pe deplin dovedită prin totalitatea mijloacelor de probă administrate și cercetate în ședința de judecată, și anume:

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, care a declarat că, oferta de lucru a apărut din partea doamnei Julcovschi E., sub condiții avantajoase de plată. Starea materială nu era una din cele mai favorabile, deoarece avea un împrumut pentru construcția casei și respectiv veniturile erau insuficiente pentru achitarea creditului și întreținerea familiei, pentru care motiv și a plecat în Federația Rusă. Dacă era o situație materială mai favorabilă nu ar fi plecat peste hotare. Din start, Julcovschi E. era un maestru, dar după plecarea lui Bîcov B., aceasta a preluat funcția de șef de șantier. Partea vătămată a comunicat că, martor ocular nu a fost, dar a auzit de la părțile vătămate D. Chistrea și consăteanul său pe nume Ion și o alta con săteancă pe nume Veronica cu fiul său și viitoarea noră, precum și alte persoane a căror nume nu și-l amintește, au declarat că dacă vor face presiuni fizice sau verbale asupra Eugeniei, vor fi găsiți pe teritoriul R. Moldova de către persoane din lumea interlopă și respectiv se vor răfui cu aceștia. XXXXX XXXXX a concretizat că se referă la faptul dacă vor fi solicitări de achitare a banilor, din care cauză, majoritatea lucrătorilor au refuzat de a depune plângere. Din punct de vedere material lucrătorii erau dependenți de inculpată. Sumele destinate pentru mâncare, erau achitate de către Julcovschi E. Chiar dacă nu i s-a achitat pentru lucrul efectuat, a continuat să lucreze, în speranța, că inculpata se va ține de promisiune și îi va achita suma așa cum i-a promis. Totodată, au fost preîntâmpinați că dacă vor pleca mai devreme nu vor primi nimic. După ce s-au depistat neajunsurile materialelor de construcție, se zvonea că nu va fi efectuată nici o achitare până când inculpata nu va restitui materialele de construcție sau echivalentul acestor materiale;

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, că, în luna aprilie 2013 în Federația Rusa, or. Moscova prin intermediul surorii dnei Julcovschi E., pe nume Rodica, a aflat că inculpata angajează oameni în domeniul construcției, și i-a dat numărul de telefon. Bîcovschi S. a plecat de la acel lucru și în locul lui a rămas doamna Julcovschi E. responsabilă pe lucru. Din luna iunie 2013 s-au început neînțelegeri, nu se mai ofereau banii pentru mâncare. Partea vătămată a atras atenția instanței asupra faptului că ei au rămas în Federația Rusă fără bani, deși au finisat lucrul. Copii acesteia strângeau fier uzat pentru a face bani de mâncare. Inculpata i-a comunicat că urmează să stea pe loc, să dea obiectul în primire. Copii părții vătămate s-au dus să lucreze la alt apartament, iar aceasta a rămas la obiect, zilnic spălau coridoarele și încliau tapetele. În anul 2014 luna mai, XXXXX XXXXX a plecat de la obiectul dat. Din partea Companiei de construcție - Grupa (PIK) i s-a comunicat că banii au fost achitați și urmează să elibereze locul. Muncitorii cereau banii de la Julcovschi E., aceasta le-a comunicat că nu i s-a acorda bani, și nu are bani. S-a început cearta între XXXXX XXXXX și Julcovschi E.. La solicitările părții vătămate de a-i fi achitați banii, inculpata a amenințat-o că o sa trimită pe cineva acasă și că o să îi aducă fiica în sicriu. În urma amenințărilor partea vătămată XXXXX XXXXX a scris plângere la poliție. Inculpata i-a comunicat părții vătămate că deoarece nu avea contract de muncă încheiat cu ea, nu poate să ceară nimic de la ea. Julcovschi E. i-a spus să mai caute și alte persoane pentru a finisa lucrul. Starea financiară a părții vătămate la acel moment era grea. Julcovschi E. cunoștea despre aceasta. Pe teritoriul Federației Ruse se aflau ilegal, și se ascundeau mereu, Julcovschi E. cunoștea despre

faptul că se aflau ilegal în Federația Rusă. Toți o cunosc pe Julcovschi E., deoarece îi minte pe toți. XXXXX XXXXX cunoaște că inculpata, anterior și ulterior a dus și alte persoane în eroare. Actele de identitate a părții vătămate și a celorlalți muncitori nu le-a cerut nimeni, le păstrau asupra sa. Julcovschi E. le comunica ca ea la fel nu are contract de munca, fizic aceasta nu lucra, la fel și feciorii inculpatei. Era o comisie și împreună cu Julcovschi E. verificau lucrul făcut. Julcovschi E. era șeful de brigadă;

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, că împreună cu XXXXX XXXXX a activat în construcții timp de o luna de zile în Federația Rusă, or Moscova. A vorbit cu inculpata Julcovschi E. și i-a cerut să vină să i-a lucrul în primire și să îi dea bani să trimită acasă. Inculpata i-a comunicat că îi va achita când vor fi bani. A găsit bani (1000 de ruble) de drum și a plecat acasă. Peste un timp l-a telefonat XXXXX XXXXX și i-a comunicat că s-au verificat lucrările și urmează să i se achite 25.000 de ruble. Peste două săptămâni a venit și XXXXX XXXXX acasă, care i-a comunicat părții vătămate că nu i s-a achitat nimic. Julcovschi E. venea la el pentru a discuta despre ce trebuie să facă, dar nu ține minte câte ori a fost. Inculpata venea și verifica lucrările;

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX că, în anul 2013 se afla în Federația Rusă împreună cu viitoarea soacră XXXXX XXXXX, și s-au încadrat la munca la E. Julcovschi. Ei toți au mers la Julcovschi E. și au vorbit despre condițiile de muncă, trebuia să lucreze în calitate de meșter la pus teracotă. Nu a fost încheiat un contract de muncă, doar verbal s-au înțeles. A propus să încheie un contract de muncă, deoarece lucrau ilegal, propunerea aceasta nu a fost acceptată;

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX că, cu Julcovschi E. a făcut cunoștință prin intermediul mamei sale, XXXXX XXXXX Ea venea la mama sa în vizită la blocul locativ unde lucra. Inculpata i-a spus că au plecat mai mulți lucrători de la obiect și inculpata a întrebat-o dacă vrea să vină să lucreze în acel bloc locativ. Aceasta la rândul său a întrebat cât și cum se achită, deoarece a auzit că nu se achită banii. Inculpata i-a spus că va fi tot bine, deoarece nu va da bani la persoanele care au plecat și nu au finisat lucrul, și că XXXXX XXXXX va primi banii. Avea încredere în inculpată, care răspundea de calitatea lucrului, lua oameni la lucru;

- declarațiile martorului XXXXX XXXXX că, cu inculpata Julcovschi E. sunt consăteni, iar pe XXXXX XXXXX o cunoaște din Federația Rusă. În anul 2013, s-a dus în Federația Rusă la fiul său în vizită, și a decis să rămână să lucreze ceva. A telefonat-o pe Julcovschi E., care i-a comunicat că la obiect nu se dau bani, și este spre sfârșite, dar XXXXX XXXXX i-a comunicat că oricum vine la ea la obiect, pentru înlăturarea neajunsurilor. A stat acolo 2 săptămâni. Inculpata a plecat acasă înainte de Anul Nou, iar XXXXX XXXXX a rămas pe loc . XXXXX XXXXX, a sunat -o pe XXXXX XXXXX și a chemat-o să lucreze după Anul Nou. A făcut curat, a vopsit brăurile pe jos, iar fiica acesteia i-a spus să nu lucreze acolo fără bani și din acest motiv și-a găsit altceva de lucru;

- procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014, prin care a fost examinată copia pașaportului ce aparține ultimului, ceea ce confirmă declarațiile date de către acesta. La fel se demonstrează perioada exploatării acestuia pe teritoriul Federației Ruse de către Julcovschi E.;

- procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014, prin care a fost examinată copia pașaportului ce aparține ultimului, ceea ce confirmă declarațiile date de către acesta. La fel se demonstrează perioada exploatării acestuia pe teritoriul Federației Ruse de către Julcovschi E.;

- procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014, prin care a fost examinată copia pașaportului ce aparține ultimului, ceea ce confirmă declarațiile date de către acesta. La fel se demonstrează perioada exploatării acestuia pe teritoriul Federației Ruse de către Julcovschi E.;

- materialele parvenite de la autoritățile competente ale Federației Ruse în rezultatul executării cererii de comisie rogatorie. (f.d. 209-270, vol. II; f.d. 1-34, vol. III; 38-250, vol. III; f.d. 1-132, vol. IV; 136- 218);

- procesul-verbal de efectuare a percheziției la domiciliul lui Julcovschi E., în cadrul căreia au fost ridicate acte ce țin de salarizare și evidența banilor, planul casei, ordine de numere în funcție, care demonstrează vinovăția acesteia.

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX că, în luna mai anul 2013 a fost chemată la lucru în or. Moscova de către mama sa. Dormea acolo unde și lucra. A lucrat pe 4 etaje, la început se achita salariul, ulterior se achita doar pentru mâncare. Julcovschi E., urma să îi achite pentru lucrul efectuat;

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, care a relatat că, prețul pentru lucrări l-a negociat cu inculpata Julcovschi E.

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX și martorului Mazilu V.

Ori, acțiunea de recrutare s-a manifestat prin racolarea părților vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX Mai mult, decât atât acțiunea de recrutare a fost probată prin declarațiile părților vătămate, care atât la faza de urmărire penală cât și în ședința de judecată au declarat că au venit în Federația Rusă la muncă pentru efectuarea diferitor lucrări de reparație în interiorul blocului locativ aflat în construcție, situat pe str. Perovskaia, 66/4 din or. Moscova la solicitarea inculpatei, Julcovschi E.

Astfel, în ședința de judecată partea vătămată, XXXXX XXXXX a indicat că, „prin intermediul surorii dnei Julcovschi E., pe nume Rodica, a aflat că inculpata angajează oameni în domeniul construcției, și i-a dat numărul de telefon. XXXXX XXXXX a telefonat-o, s-au întâlnit, aceasta i-a comunicat că este de lucru la un bloc locativ mare, și e mai bine să începă lucru într-un obiect mai mare, pentru a câștiga mai mulți bani”. Partea vătămată, XXXXX XXXXX a indicat că: „oferta de lucru a apărut din partea doamnei Julcovschi E., sub condiții avantajoase de plată”.

Partea vătămată, XXXXX XXXXX a comunicat că, „a venit să lucreze în acest bloc locative la rugămintea inculpatei. Inculpata i-a spus că va fi tot bine, deoarece nu va da bani la persoanele care au plecat și nu au finisat lucrul, și că XXXXX XXXXX va primi banii. Avea încredere în inculpată, deoarece anterior aceasta prin intermediul unor cunoscuți de a acesteia, i-a oferit de la lucru lui XXXXX XXXXX la un obiect și atunci s-a achitat pentru lucrul efectuat. Julcovschi E. i-a arătat ce este de lucru, a început să lucreze la etajul 6 într-un apartament pentru care trebuia să i se achite 40.000 de ruble”.

Din declarațiile părților vătămate rezultă că inculpata, Julcovschi E. le indica lucrările pe care urmează aceștia să le efectueze și care este plata pentru lucru efectuat. În plus, după cum s-a stabilit pe parcursul examinării cauzei penale o perioadă de timp, inculpata, Julcovschi E. făcea parte din comisia care verifica calitatea lucrărilor efectuate și le achita banii, pentru ce părțile vătămate se semnav într-un caiet.

Acest fapt este confirmat și prin registrele de evidență a achitării banilor găsiți la domiciliul inculpatei în urma efectuării percheziției de organul de urmărire penală la domiciliul E. Julcovschi (f.d. 240, 241, vol. I, f.d. 1-15, vol. II).

Acțiunea de recrutare rezultă și din procesele verbale de confruntare efectuate la urmărirea penală între părțile vătămate și învinuita, Julcovschi E. cât și din materialele parvenite de la autoritățile competente ale Federației Ruse în urma comisiilor rogatorii efectuate.

Totodată acțiunea principală de recrutare rezultă și din copiile pașapoartelor părților vătămate din care rezultă perioada aflării acestora în Federația Rusă (vol. I, f.d. 90, 91, 142, 143, 157, 158).

În aceeași ordine de idei, starea de vulnerabilitate rezultă din declarațiile părților vătămate, care au comunicat că aceștia se aflau într-o situație materială grea, neavând un loc de muncă motiv din care și au plecat în Federația Rusă la muncă.

Totodată, inculpata a cunoscut la momentul săvârșirii faptei, despre vulnerabilitatea victimelor și s-a folosit de poziția precară a acestora. Aceasta rezultă din însăși declarațiile participanților date în instanța de judecată.

La caz, înșelăciunea în calitate de acțiunea adiacentă s-a manifestat prin inducerea în eroare a părților vătămate de către inculpată, asupra salariului pe care îl vor primi pentru lucrările efectuate. În acest sens, s-a notat că părțile vătămate pe parcursul examinării cauzei penale au comunicat că acestora li s-a propus un preț mai mare decât media prețurilor care exista la acel moment în or. Moskva. Pe când după ce au efectuat mai multe lucrări în blocul locativ situat pe str. Perovskaia 66/4, or. Moskva, Federația Rusă, inculpata, Julcovschi E. a refuzat să le achite salariul pentru munca prestată, motivând prin lipsa mijloacelor financiare. În același timp, din declarațiile părților vătămate date în ședința de judecată rezultă că, directorul financiar al întreprinderii la care activau le-a comunicat că a transmis inculpatei banii și nu cunoaște de ce aceasta nu le achită salariul pentru munca prestată.

În alt context, în ședința de judecată s-a stabilit că părțile vătămate, erau amenințate psihologic și fizic de concubinul inculpatei pentru a finisa lucrările la acest bloc locativ și pentru a nu o deranja pe inculpata, Julcovschi E.

Totodată, în ședința de judecată, partea vătămată, XXXXX XXXXX a menționat că la solicitarea acesteia adresată inculpatei pentru a-i restitui banii, ultima a amenințat-o cu moartea fiicei sale. Totodată, inculpata le-a comunicat că deoarece nu aveau încheiat un contract de muncă cu ea nu puteau să ceară careva sume de bani de la aceasta.

La fel, în ședința de judecată s-a reținut faptul că deși părților vătămate nu li s-a confiscat documentele aceștia erau în imposibilitate de a pleca acasă deoarece nu aveau bani și se aflau în mod ilegal pe teritoriul Federației Ruse.

Sunt nefondate declarațiile martorului părții apărării Mazilu V., deoarece acesta a comunicat că se află în relații bune cu fiul reclamantei.

La fel, este neîntemeiată afirmația părții apărării precum că fapta nu a fost comisă de inculpată.

La caz, s-a stabilit „dincolo de orice îndoială rezonabilă ”standard conturat în jurisprudența CtEDO, esența căruia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil (Boicenco v. R. Moldova, hotărârea din 11 iulie 2006, §104; Hassan v. Marea Britanie [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, §48; Blokhin v. Rusia [MC], hotărârea din 23 martie 2016, §139) că faptele reținute de către instanța de fond (a se vedea §3 din prezenta decizie) a fost comisă anume de către inculpata, Julcovschi E.

Astfel, acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate în baza art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, ca recrutarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare

prin muncă forțată, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane și de către mai multe persoane;

La individualizarea pedepsei inculpatei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatei, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei ei precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, că inculpata a comis o infracțiune deosebit de gravă, nu este încadrată în câmpul muncii, că prezenta infracțiune a fost comisă împotriva relațiilor sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei.

3. Inculpata a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, cu încetarea procesului penal din lipsa elementelor infracțiunii.

Apelanta a invocat că, din depozițiile martorilor, părților vătămate și probele administrate în ședința de judecată nu conțin anumite informații utile și concludente, care ar permite constatarea vinovăției subsemnatei inculpate în comiterea faptei prejudiciabile imputate.

Astfel, sunt declarative, lipsite de temeiuri și bazate pe presupuneri afirmațiile acuzatorului de stat precum că a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Nu am exercitat careva acțiuni în vederea recrutării, transportării, transferului, adăpostirii sau primirii persoanelor în scopul exploatării prin muncă sau prestării serviciilor forțate.

În realitate ea, în perioada aprilie - decembrie 2013, de rând cu părțile vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX și alți cetățeni ai R. Moldova au fost oficial angajați în câmpul muncii în domeniul construcțiilor la executarea lucrărilor de finisare a blocul locativ, situat pe str. Perovskaia, 66/4 din or. Moskva.

Antreprenori la acest șantier au fost companii de construcție din Federația Rusa cu reprezentanții cărora au fost negociate condițiile de lucru și cuantumul salariului.

Ea personal a fost angajată în calitate de șef la depozitul materialelor de construcții.

Reprezentanții companiei de construcție au achitat salarii doar pentru primele luni și complet. Ea și părțile vătămate nu au fost remunerați pe deplin pentru munca prestată.

Aceste circumstanțe se confirmă prin probele dobândite în cadrul comisiei rogatorii, precum și prin depozițiile martorilor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX.

Acțiunile civile, înaintate de părțile vătămate, sunt pasibile de a fi respinse ca nefondate, ilicite și abuzive.

În privința acestor cerințe părțile vătămate au eșuat să probeze originea pretențiilor de încasare a salariilor anume de la inculpata Julcovschi E.

Or, între ea și părțile vătămate nu a existat nici un aport juridic obligațional care să îndreptățească revendicarea pretinselor sume bănești invocate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020 apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata a săvârșit infracțiunea imputată.

Ori, vinovăția ei în comiterea traficului de ființe umane se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, cum ar fi:

- declarațiile părților vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX;

- procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014, prin care a fost examinată copia pașaportului ce aparține ultimului, ceea ce confirmă declarațiile date de către acesta. La fel se demonstrează perioada exploatării acestuia pe teritoriul Federației Ruse de către Julcovschi E.;

- procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014, prin care a fost examinată copia pașaportului ce aparține ultimului, ceea ce confirmă declarațiile date de către acesta. La fel se demonstrează perioada exploatării acestuia pe teritoriul Federației Ruse de către Julcovschi E.;

- procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014, prin care a fost examinată copia pașaportului ce aparține ultimului, ceea ce confirmă declarațiile date de către acesta. La fel se demonstrează perioada exploatării acestuia pe teritoriul Federației Ruse de către Julcovschi E.;

- materialele parvenite de la autoritățile competente ale Federației Ruse în rezultatul executării cererii de comisie rogatorie. (f.d. 209-270, vol. II; f.d. 1-34, vol. III; 38-250; f.d. 1-132, vol. IV; 136-218);

- procesul-verbal de efectuare a percheziției la domiciliul lui Julcovschi E., în cadrul cărei au fost ridicate acte ce țin de salarizare și evidența banilor, planul casei, ordine de numere în funcție, care demonstrează vinovăția acesteia.

Astfel, este constatat cu certitudine, că prin acțiunile sale intenționate, inculpata a săvârșit infracțiunea de trafic de ființe umane, prevăzută de art.165 alin. (2) b) și d) Cod penal, de aceea instanța de apel a considerat nefondate argumentele apelantei precum că, învinuirea înaintată inculpatei și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșită.

Probele acumulate de partea acuzării deplin confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii încriminate și anume abuzul de starea de vulnerabilitate a părții vătămate, presiunea psihică manifestată prin aflarea pe teritoriul altui stat fără surse financiare și mijloace necesare pentru existență și înșelăciunea, manifestată prin promisiunea achitării salariilor pentru lucrările efectuate, fără a respecta prevederile legale de angajare a persoanelor în câmpul muncii - acțiuni orientate în vederea realizării scopului criminal de trafic de ființe umane, prevăzut de art. 165 Cod penal.

Cât privește consimțământul victimei, urmează de menționat că cele trei elemente obligatorii s-au realizat independent de acesta, or pct. 1 al aceluiași act normativ explică că la încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului nu se ia în considerație consimțământul victimei de a fi recrutată, transportată, transferată, adăpostită sau primită. Însă, și cu referire la acest punct, acuzarea a prezentat probe concludente care denotă faptul că victimele au fost înșelate și duse în eroare cu privire la achitarea salariilor pentru lucrările efectuate și instanța de apel a constatat, cu certitudine, că victimele: XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, au fost înșelate și duse în eroare cu privire la remunerarea convenită a muncii prestate, condiții în care consimțământul acestora a fost viciat.

De menționat este și faptul că, în acțiunile ce i se încredințează inculpatei se regăsesc elementele laturii obiective a componentei de infracțiune prevăzute anume de art. 165 alin. (2) Cod penal, care se formează din două categorii de acțiuni de sine stătătoare legate între ele.

Prima categorie poate avea următoarele varietăți: recrutarea, transportarea, adăpostirea, primirea unei persoane. Acțiunile infracționale din a doua categorie pot fi realizate prin: amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere.

Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența cel puțin a unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale și cel puțin a uneia din a doua categorie de acțiuni menționate.

Astfel, după cum s-a constatat că Julcovschi E., acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul exploatarei prin muncă forțată a mai multor cetățeni ai R. Moldova, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un loc de muncă bine plătit în domeniul construcțiilor în or. Moskva, Federația Rusă, prin intermediul diferitor persoane nestabilite i-a recrutat pe cetățeni ai R. Moldova: XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX și alți cetățeni ai R. Moldova or, în acțiunile inculpatei sunt prezente elementele:

Recrutarea este racolarea (prin selectare) a victimei în vederea deplasării ei către punctul de destinație. „Existența recrutării nu depinde nici de realizarea scopului de exploatare, nici de faptul dacă după ea vor urma etapele de transportare, transfer, adăpostire sau primire a victimei” transportarea reprezintă deplasarea victimei peste frontiera de stat a R. Moldova sau în interiorul teritoriului R. Moldova. Acțiunea principală, sub oricare din modalitățile specificate mai sus, trebuie să fie însoțită de acțiunea sau inacțiunea adiacentă, în oricare din modalitățile sale.

Abuzul de poziția de vulnerabilitate - poate fi condiționată de diferiți factori cum ar fi: izolarea victimei, situația ei economică grea, psihică, afectarea familială sau lipsa de resurse sociale și altele. Abuzarea de situația de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă, familială, socială sau economică. Se are în vedere ansamblul de situații desperate, care poate face un om să accepte exploatarea sa. Astfel, starea de vulnerabilitate este prezentă și în speța deferită spre examinare, deoarece inculpata Julcovschi E. a acționat întru atingerea scopului infracțional, a abuzat de poziția de vulnerabilitate a victimelor manifestată prin aflarea pe teritoriul altui stat fără surse financiare și mijloace necesare pentru existență, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea achitării salariilor pentru lucrările efectuate și fără a respecta prevederile legale de angajare a persoanelor în câmpul muncii, i-a supus pe părțile vătămate exploatarei prin muncă forțată, solicitându-le de a efectua contrar voinței lor diferite lucrări de reparație în interiorul blocului locativ aflat în construcție, situat pe str. Perovskaia, 66/4 din or. Moskva, Federația Rusă, fără a fi remunerați pentru munca prestată conform înțelegerii prealabile.

Potrivit dispoziției art. 165 Cod penal, nu contează dacă victima a dat sau nu consimțământul de a fi exploatată prin muncă forțată, deoarece acordul ei nu a fost dictat de libera alegere, dar de starea ei de vulnerabilitate.

Înșelăciunea presupune fie prezentarea vădit falsă a realității, fie trecerea sub tăcere a realității, care constă în ascunderea de victimă a faptelor și circumstanțelor care comportă semnificație în împrejurările concrete respective.

În contextul infracțiunii prevăzute art.165 Cod penal, victima este indusă în eroare sau îi este menținută eroarea în legătură cu anumite împrejurări de drept sau de fapt legate de: a) natura muncii sau a serviciilor care urmează a fi propuse victimei; b) condițiile de muncă; c) posibilitatea de a părăsi locul șederii sale; d) alte împrejurări legate de exploatarea victimei.

De asemenea, conform pct.10) art.2 al Legii privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, prin „stare de vulnerabilitate” se înțelege starea specială în care se află persoana, astfel încât aceasta este dispusă să se supună abuzului sau exploatării, în special din cauza: a) situației precare din punctul de vedere al supraviețuirii sociale; b) situației condiționate de vârstă, sarcină, boală, infirmitate, deficiență fizică sau mentală; c) situației precare și ilegale de intrare sau de ședere în țara de tranzit sau de destinație.

Latura subiectivă a infracțiunii menționate, se caracterizează prin vinovăția inculpatei Julcovschi E. în formă de intenție directă, scopul urmărit de aceștia fiind interesul material. Consimțământul victimei nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului, or existența consimțământului la prestarea muncii forțate nu exonerează inculpata de răspundere penală pentru infracțiunea de trafic de ființe umane, de vreme ce dispoziția normei penale a traficului de ființe umane expres prevede „cu sau fără consimțământul victimei”.

Starea de vulnerabilitate a victimilor, precum și faptul că inculpata cunoștea despre această situație, a fost probată prin declarațiile victimilor audiate în ședința de judecată. Inclusiv, victimele expres au indicat că anume Julcovschi E., acționând întru realizarea intențiilor sale infracționale împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, le-a asigurat-o că vor fi angajați în câmpul muncii în domeniul construcțiilor cu un salariu bine plătit, însă a i-a supus pe ultimii exploatării prin muncă forțată, solicitându-le de a efectua contrar voinței lor diferite lucrări de reparație în interiorul blocului locativ aflat în construcție, fără a fi remunerați pentru munca prestată conform înțelegerii prealabile.

Infracțiunea imputată comisă de către inculpată este consumată, deoarece dânsa a comis recrutarea părților vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, în or. Moskva, Federația Rusă, pentru a-i impune de a efectua contrar voinței lor diferite lucrări de reparație în interiorul blocului locativ aflat în construcție, situat pe str. Perovskaya, 66/4 din or. Moscova, Federația Rusă, fără a fi remunerați pentru munca prestată conform înțelegerii prealabile, iar recrutarea în aceste scopuri, în circumstanțele sus-indicate, constituie infracțiuni distincte, prevăzute de art. 165 Cod penal, dispoziția căruia este de alternativă, adică constă din mai multe fapte infracționale, și astfel, infracțiunea dată poate fi considerată consumată atât în cazul când sunt comise toate faptele prevăzute de art. 165 alin.(1) Cod penal, cât și în cazul când sunt săvârșite doar unele din faptele prevăzute de această normă penală, cum este în speța dată: recrutarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă forțată, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane, în cazul dat, săvârșit de mai multe persoane, adică infracțiunea prevăzută de art. 165 alin.(2), lit. b) și d) Cod penal.

Ori, nerecunoașterea vinei de către Julcovschi E. pe art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, nu echivalează cu achitarea ei, fiind o încercare de a evita răspunderea penală și se combate de către instanța de apel ca nefondată, deoarece vina ei se confirmă, cu certitudine, prin întreaga sistemă de aprobe analizată mai sus și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Din aceste considerente, se resping argumentele apelantei precum că nu a exercitat careva acțiuni în vederea recrutării, transportării, transferului, adăpostirii sau primirii persoanelor în scopul exploatării prin muncă sau prestării serviciilor forțate, iar sentința a fost adoptată cu ignorarea evidentă a situației de fapt și după o apreciere vădit eronată a probelor administrate, ceea ce a tras calificarea greșită a faptei.

În cazul dat, actul de învinuire este întemeiat și legal, partea vătămată, martorii au fost audiați în prima instanță conform normelor procesuale, nefiind invocate careva încălcări în procesul penal, participanții la proces au avut posibilitatea să adreseze întrebări și obiecții.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatei, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CoEDO.

La fel, la individualizarea pedepsei, instanța de fond corect a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse prevăzute la art. 165 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 3 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femeii, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de organizarea plecării peste hotare pe un termen de 3 ani.

Totodată, instanța instanța de fond just a dispus de a admite în principiu acțiunile civile înaintate de XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX către Julcovschi E. privind încasarea prejudiciului urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă ori, potrivit art. 387 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

5. Avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive a infracțiunii.

Recurentul a invocat că, probele prezentate de către acuzatorul de stat nu demonstrează vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești învinuirea înaintată inculpatei în comiterea infracțiunii nu s-a confirmat.

Din depozițiile martorilor, părților vătămate și probele administrate nu se conțin anumite informații utile și concludente, care ar permite constatarea vinovăției inculpatei

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate, sunt nefondate, ilicite și abuzive. În privința acestor cerințe părțile vătămate au eșuat să probeze originea pretențiilor de încasare a salariilor anume de la inculpată. Ori, între inculpată și părțile vătămate nu a

existat niciun raport juridic obligațional care să îndreptățească revendicarea pretinselor sume bănești invocate.

În realitate, inculpata în perioada aprilie - decembrie 2013, de rând cu părțile vătămate și alți cetățenii ai R. Moldova au fost neoficial angajați în câmpul muncii în domeniul construcțiilor la executarea lucrărilor de finisare a blocului locativ, situat pe teritoriul Federației Ruse.

Antreprenori la acest șantier au fost companii de construcție din Federația Rusă cu reprezentanții cărora au fost negociate condițiile de lucru și quantumul salariului or, inculpata personal am fost angajată în calitate de șefia depozitul materialelor de construcții. Reprezentanții companiei de construcție au achitat salarii doar pentru primele luni și incomplet or, atât ea, precum și părțile vătămate menționate, n-au fost remunerați pe deplin pentru munca prestată.

Aceste circumstanțe se confirmă prin probele dobândite în cadrul comisiei rogatorii, precum și prin depozițiile martorilor audiați în cadru examinării cauzei în instanța de fond.

Inculpata nu a avut nici-o intenție din start ca să exercite careva acțiuni în vederea recrutării, transportării, transferului, adăpostirii sau primirii persoanelor în scopul exploatării prin muncă sau prestării serviciilor forțate. Dimpotrivă, se atestă cu certitudine, că ea a acționat cu intenția de a ajuta pe cetățenii R. Moldova să obțină un loc de muncă plătit.

Toate cele pretinse că au fost săvârșite de către Julcovschi E. nu sunt probate de către partea acuzării. Printre altele toate cele întâmplare au fost realizate de comun acord cu părțile vătămate, neforțate de nimeni și-au dat consimțământul de a conlucra împreună cu Julcovschi E.

Totodată, urma a se fi luat în considerare că părțile vătămate și-au primit banii promiși pentru lucrul efectuat și în nici într-un caz nu au fost influențați de către Julcovschi E. la prestarea unor lucrări contra voinței.

Declarațiile contradictorii ale părților vătămate sânt insuficiente de a dovedi vina lui Julcovschi E. în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece vina urmează să fie dovedită numai prin probe incontestabile, pertinente, concludente, utile și veridice.

Instanța de apel a concluzionat că vina inculpatei este pe deplin dovedită prin sistema probelor pertinente și anume procesele-verbale de confruntare cu părților vătămate, procesele-verbale de examinare a obiectelor ridicate de la părțile vătămate, procesul-verbal de efectuare a percheziției de la domiciliul inculpatei.

Aceste probe în nicio măsură nu demonstrează vinovăția inculpatei, respectivele probe sunt documentații de procedură care confirmă că a fost respectată procedura. Aceste probe nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Ori, decizia de condamnare nu poate fi bazată, conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (1) CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul avocatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, mandatul avocatului Odobescu G. nu este semnat pe verso de inculpată (*f.d. 179*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acesteia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatei, părților vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, martorului XXXXX XXXXX; procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014; procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014; procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate de la partea vătămată XXXXX XXXXX la 24.09.2014; materialele parvenite de la autoritățile competente ale Federației Ruse în rezultatul executării cererii de comisie rogatorie (*f.d. 209-270, vol. II; f.d. 1-34, vol. III; 38-250; f.d. 1-132, vol. IV; 136-218*); procesul-verbal de efectuare a percheziției la domiciliul inculpatei, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz

demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6§1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel. Astfel, argumentele specificate în recursul ordinar că: „...*Inculpata Julcovschi E. nu a avut nici-o intenție din start ca să exercite careva acțiuni în vederea recrutării, transportării, transferului, adăpostirii sau primirii persoanelor în scopul exploatării prin muncă sau prestării serviciilor forțate. Dimpotrivă, se atestă cu certitudine, că Julcovschi E. a acționat cu intenția de a ajuta pe cetățenii R. Moldova să obțină un loc de muncă plătit. Toate cele pretinse că au fost săvârșite de către Julcovschi E. nu sunt probate de către partea acuzării. Printre altele toate cele întâmplate au fost realizate de comun acord cu părțile vătămate, neforțate de nimeni și-au dat consimțământul de a conlucra împreună cu Julcovschi Eugenia. Totodată urma a se fi luat în considerare că părțile vătămate și-au primit banii promiși pentru lucrul efectuat și în nici într-un caz nu au fost influențați de către Julcovschi E. la prestarea unor lucrări contra voinței. Declarațiile contradictorii*

ale părților vătămate sânt insuficiente de a dovedi vina cet. Julcovschi E. în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece vina urmează să fie dovedită numai prin probe incontestabile, pertinente, concludente, utile și veridice. Instanța de apel a concluzionat „că vina inculpatei Julcovschi E. este pe deplin dovedită și prin sistema probelor pertinente și anume procesele-verbale de confruntare cu părților vătămate, procesele-verbale de examinare a obiectelor ridicate de la părțile vătămate, procesul-verbal de efectuare a percheziției de la domiciliul inculpatei Julcovschi E. ”. Aceste probe în nici o măsură nu demonstrează vinovăția inculpatei, respectivele probe sunt documentații de procedură care confirmă că a fost respectată procedura. Aceste probe nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare” nu au fost invocate și în apel, deci nu au niciun suport legal (pct. 3., 5. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatei sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ghenadie Odobescu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 01 noiembrie 2019 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în privința inculpatei Julcovschi Eugenia XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 04 septembrie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun